

Nooit ledig

Vandaag aflevering 23 in de rubriek 'Genade geneest'.

Wij zijn ervan overtuigd, dat het Woord van de Heere nooit ledig wederkeert. Het doet, ja, inderdaad, het doet al wat de Heere behaagt.

Waar en als dat Woord in getrouwheid wordt gebracht, dat volle, door mensen niet verminkte Woord met al zijn beloften en eisen, met zijn bemoedigingen en met zijn vermaningen, daar zijn de krachten van het Koninkrijk van de hemelen. Maar hoe zullen wij, als wij dat Woord en de prediking daarvan in het midden der gemeente of via internet horen, hoe zullen wij die krachten van het Koninkrijk van de hemelen ervaren?

Vernietigend? Verdoemend? Of hartvernieuwend, verbrijzelend, bekerend? Beide kan, zowel het een als het ander.

Vraagt u dat maar eens af, u die vóór uw ziekte of ouderdom jarenlang misschien het Woord gehoord hebt, of die het nog min of meer geregeld hoort, *hoe* u dat Woord ontvangt. Met de begeerte om u onder het Woord te buigen, u daardoor te laten leiden tot bekering en geloof, u daardoor aan uw zonden te laten ontdekken, en uw hele leven daarnaar te schikken en te regelen? Dat zou voor u fijn zijn en zeer aangenaam voor de Heere, Die immers geen lust heeft aan de dood, de ondergang van de zondaar, maar, juist hierin, dat de zondaar zich bekeert en leeft en voor tijd en eeuwigheid gelukkig is.

Of hoort u het Woord misschien met het hardnekkig, misschien ook een onbewust voornemen om in elk geval u tegen dat Woord te handhaven, uw eigen troon te laten staan, van uw voetstuk niet af te stappen?

O het is zeker niet gemakkelijk om eigen geliefde ideeën en gekoesterde idealen opzij te zetten. Om, als wij ons eenmaal in een standpunt vastgebeten hebben, dat te verlaten. Om onze voornemens te laten varen, waarvan wij misschien zoveel

verwacht hadden. Om als wij iets willen - dat bereidvaardig op te geven.

Maar, als dan het Woord van de Heere komt, dat is, als de HEERE Heere door het Woord tot u komt, als de Heere Jezus Christus in het gewaad van het Woord u verschijnt en Zich u aanprijst als het allerhoogst en eeuwig Goed, als de Heilige Geest in het Woord u aanspreekt, wat dan?

Ja, wat dan? Wat doet u er mee? Er naar horen of het laten voor wat het is? U onderwerpen of u schrap zetten? U daardoor laten leiden of er tegen in gaan? U bekeren of u verharden? U er onder buigen of luchthartig er u van af maken: och, het zal zo'n vaart niet lopen, het zal wel meevallen.

Weest ervan verzekerd, Gods Woord keert nooit ledig, ijdel, zonder gevolgen tot Hem terug.

Als het Woord geen bekering werkt, dan werkt het verhardend. Er wordt wel eens gezegd: het doet mij niets, het zegt mij niets, ik blijf er koud onder. Dat is echter gruwelijk zelfbedrog. Het zegt wel iets, het doet ook wel iets, het spreekt vrij of het veroordeelt, het trekt tot de Heiland of het verhardt ons.

Nee, lezers, van het Woord bent u nooit af. U kunt er zich niet van afmaken. Omdat het Woord zich niet van u afmaakt. Het laat, eenmaal tot u gesproken, u nooit meer los. De Heere heeft eens gezegd tot de profeet Ezechiël: Als Mijn volk weigert zich voor mij te buigen en zich te bekeren, wel, zij zullen weten dat er een profeet in hun midden is geweest is. Dat dus het Woord er was. En het zal hun worden toegerekend. Een ieder die het Woord gehoord heeft, zal moeten erkennen: zo, zoals het Woord het heeft gezegd, zo was het en zo is het. Dat Woord had en heeft gelijk. Altijd.

Nee, het keert nooit ledig tot de Heere terug.

En wat zal het ontzettend zijn, tegen het Woord zich te hebben verhard. En wat zal het eeuwig zalig zijn, voor het Woord te zijn gezwicht, het in geloof te hebben aanvaard, ons ter wille daarvan te hebben verloochend.

Nee, nooit ledig.